

עופר שלי,

ככה אני קוראת לך בלב אפילו שאני יודעת שאתה גם של אחרים.... של אליסון וארז, של אבא ואימא של סבא וסבתא ושל האחים ושל עוד המון אנשים שנמצאים פה.

אבל בשבילי אתה - "עופר שלי".

כשהיינו קטנים סיפרת לי שאתה בן מאומץ ושבעצם אתה בן של מלך ולכן גם נסיך. אני האמנתי לסיפור הזה שנים אבל גם כשהתברר שזה לא בדיוק ככה - נשארתי בשבילי נסיך.

אתה יושב לך בשמיים ומסתכל למטה ובטח צוחק את הצחוק הקטן שלך שעלה כל פעם שהיית נבוכ. לא שזה היה לך מצחיק פשוט לא היית יודע איך להגיד ואיפה לתקוע את עצמך במצב כזה.

כבר כמה ימים כלם כאן בוכים ואף אחד לא יודע בדיוק מה להגיד.

כמעט אי אפשר להתחיל לדבר איתך כמו עם מי שאיננו.... זאת אומרת לדבר ולהיות גם במקומך. אף אחד לא יודע להמציא "שאלות עופר" במקומך. כשהייתה "מתחלקת" לי "שאלת עופר" לכולם היה בחר שזה לא במקום והיו ישר קופצים - "די, אל תתחילי עכשו עם שאלות עופר". כשאתה היית שואל ככה זה היה בסדר ומצחיק וחמוד, אלו היו "שאלות עופר" וזהו.

אח שלי, תמיד הייתי כל כך גאה בך. להיות "אחות של עופר". אני לא יודעת איך לתאר בקיצור איזה איש מצחיק ואוהב ומוכשר וישר וטוב אתה היית.

כדי שיהיה לי יותר קל, אמרתי לעצמי הרבה מחשבות. וגם לאהובים שמסביבי אמרתי כי זה יותר קל כשמדברים.

אז אמרתי שאתה היית בשיא. שמצאת את אליסון שהיא אהבת חיך ושאוּלי בכל העולם לא יכולה היתה להיות מישהי שיותר קרובה אליך.... שיחד עשיתם את ארז - ושלא כל יום חאים ילד שכל כך הרבה אהבה דוחפת אותו קדימה.... שהייתה המוזיקה שהלכת איתה דרך ארוכה ואחר כך ידעת לקחת במיטון הנכון כדי לא לאבד את האהבה אליה.... שהייתה העבודה ששילבה עשייה ודמיון.....ושהיו החברים שחלק מהם אנחנו כמעט לא הכרנו ורק עכשו כשאתה לא כאן אנחנו מבינים כמה חזק היו קשורים אליך.

חשבת, שידעת ללכת עם הדברים כמו שאתה רוצה ושכל הדברים הסתדרו לך בשנים האחרונות. אני חושבת שהיית מאושר כמו שלא היית אף פעם לפני זה. אף פעם לא ראינו אותך כל כך שמח. בכל זה, עופר שלי, אני מוצאת כח ונחמה כי באמת הספקת ועשית ושמחת וכל כך הרבה אהבת...

אתה יודע, היו לי בראש כל מיני תמונות - ... כל האחים זקנים, יושבים יחד ומעבירים "קטעים"... הילדים של כולנו משחקים יחד, עושים יחד דברים.. לידות של נכדים.. ---- אני לא יודעת איך לעדכן או לערוך מחדש את כל התמונות האלה.

גם חשבת מה אתה היית אומר כאן אם היו נותנים לך הזדמנות כזו וחשבת שבטח היית אומר: "תזרמו עם זה, זה מה שיש ועם זה צריך ללכת. רק שאל תשכחו לאהוב את אליסון וארז".

עופר שלי, אליסון שלך וארז שלך הם גם שלנו. חלק מהמשפחה. זה ברור.

אבל לגבי הזרימה - אמרת לזרום וללכת עם זה - אנחנו הפרנקים, לא תמיד כל כך טובים ב"לזרום" ובטח לא טובים בזה כמור. אני לא כל כך יודעת איך לזרום את הקטע הזה בלעדך.

אח שלי, אני כל כך אוהבת אותך וה"אותך" איננו יותר....

עופר שלי, נסיך שלי, אני נורא מתגעגעת אליך.... נורא מתגעגעת.